

feramme på over fire år. Det er kun England, Irland og Grækenland, der siger nej, og så Belgien ifølge ministerens svar, som vi har fået alt for sent. Jeg har ikke fået undersøgt, om det har sin rigtighed, men det skulle undre mig meget, eftersom denne sag jo fik offentlighedens opmærksomhed netop på grund af de frygtelige forhold i Belgien, som belgiske politikere er særdeles opmærksomme på.

Så Danmark er altså ved at stå ret alene med det standpunkt, at man skal klamre sig til princippet om dobbelt strafbarhed, uanset hvad det drejer sig om, og uanset at verden er blevet mere og mere international.

For det er jo det, der er anledningen til, at forslaget er stillet, og at det drøftes i alle parlamenter i Europa: at der er visse forbrydelser, som er blevet internationale, og som til dels organiseres på internationalt plan. Og takket være de billige flybilletter kan man altså i dag lettere end tidligere begå forbrydelser mod børn i områder, hvor det er tilladt, eller hvor strafferammerne er meget milde, uden at det strafforfølges, når man kommer hjem.

Det er den tilstand, som vi må og skal ændre, og det burde slet ikke være noget dramatisk. Det burde være et rutinemæssigt forslag, som Danmark i lighed med lande, vi plejer at sammenligne os med, fik gennemført stille og roligt her i Folketinget. Og så får vi i stedet et ejendommeligt slagsmål med en halsstarrig justitsminister, der nu er blevet afløst af en ny justitsminister, som måske ikke er halsstarrig, men som i hvert fald ikke har gidet ofre sagen den opmærksomhed, som kunne få ham til at ændre holdning.

Jeg har godt set, at der fire-fem gange i de omfattende svar står, at hvis der viser sig behov for det, vil regeringen gerne se på sagen. Jamen er det ikke nok, at næsten alle de lande, vi plejer at sammenligne os med, har set behovet, og at de er klar over, at det er et problem for deres borgere? Mon så ikke også det er et problem for danske borgere? Var der tilmed ikke et rejseselskab i Esbjerg, som reklamerede med, hvad man kunne opnå ved at tage til visse eksotiske destinationer? Hvem tror, at børnesexturisme ikke var en del af det tilbud? Selvfølgelig var det det.

Derfor vil jeg opfordre justitsministeren til i dag at komme på talerstolen og love, at der i næste samling kommer et lovforslag fra regeringen, så Danmark kan komme med på listen over de lande – et meget stort antal lande – som i fællesskab har besluttet nu at sætte en stopper for

deres egne borgeres misgerninger mod børn i udlandet.

Jeg er sur over den behandling, som dette forslag fik ved førstebehandlingen, over den daværende ministers arrogance, som kun blev overgået af hr. Bjørn Elmquists, hr. Bjørn Elmquist, som har den særlige egenskab, at han er så klog, at han også kan udtale sig ganske skræmmende om ting, som han overhovedet ikke har sat sig ind i.

De omfattende svar fra ministeren, som jeg takker for, selv om de kom alt for sent, dokumenterer jo, at det ikke var noget, som hr. Bendt Bendtsen og jeg havde fundet på, og som vi slet ikke havde begreb om. Det viser sig, at vi havde fuldstændig ret. Der var hold i sagen, og de internationale NGO'er, altså ikkeregøringsorganisationer, som tager sig af den slags, begriber ikke, at Danmark pludselig befinder sig på den forkerte side modsat alle andre nordiske lande, som har brudt princippet om dobbelt strafbarhed.

Jeg er også sur over, at den tidligere justitsminister, da han kom til Europaudvalget for at forklare, hvad det var, der forelå på det kommende møde, kun refererede undtagelsen, som Danmark har fået ind, uden at fortælle, at den hovedregel, der blev foreslået, og som blev besluttet af de europæiske landes justitsministre, gik ud på, at man henstillede, at de europæiske lande ophævede kravet om dobbelt strafbarhed. Det er det krav, som den danske regering stadig væk ikke vil gå ind på. Det er det, som den danske regering ikke vil ændre.

Jeg henstiller til justitsministeren, at han nu tilsiger en velvillig behandling af denne sag. Så kan vi lade sagen ligge sommeren over, så kommer han med et forslag til efteråret, og så er der ro i den lejr. Men hvis han ikke gør det, beder jeg om forståelse for, at så vil et meget stort mindretal stemme for dette forslag, og så agter vi også at hænge regeringen ud for, at den ikke gør sit arbejde ordentligt i pagt med de humanitære traditioner, som Danmark har, og som vi alle bakker op om.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg lyttede nøje efter, hvad hr. Bertel Haarder sagde, for han er jo et klogt menneske, og derfor hører man efter, hvad han siger. Jeg har forstået, at det, som er problemet, og som hr. Bertel Haarder vil have regeringen og Folketinget til at ændre på, er, at vi opgiver kravet om dobbelt strafbarhed.